

1. Under 2. Tilgang. Nr. 4, er foreslået afsat yderligere 500.000 kr. til erhvervelse af grunde til opførelse af synshaller. Finder ministeren det rimeligt, at man fortsætter med opførelsen af synshaller ud over de allerede igangsatte?

2. Under 2. Tilgang. Nr. 5, er afsat 3.500.000 kr. til erhvervelse af grunde til opførelse af bygninger til rets- og politivæsenet, hvilket er en stigning på 440.000 kr. i forhold til indeværende finansår. Man udbeder sig ministerens bedømmelse af, om det er rimeligt at foretage en sådan forhøjelse af denne bevilling.

I anledning heraf kan oplyses følgende:

Ad spørgsmål 1:

1. Indledningsvis bemærkes, at justitsministeriets byggeprogram for synshaller, hvori grundkøbsbevillingen indgår som et led, er baseret på og er nødvendiggjort af de gældende regler om syn, hvorefter syn *i det væsentligste afholdes som registreringssyn i forbindelse med 1. registrering eller senere ejerskifter* af køretøjer. Der blev i 1967 afholdt 308.436 syn, hvoraf $\frac{2}{3}$ var registreringssyn.

2. Registreringssyn er i første række nødvendige som en kontrol med køretøjernes forsvarlige stand ud fra et færdselssikkerhedsmæssigt synspunkt. Registreringssyn er imidlertid også et nødvendigt grundlag for beregningen af vægtafgift for lastvogne m. v. Endvidere fører bilinspektørerne kontrol med overholdelsen af reglerne om omsætningsafgift af motorkøretøjer.

3. De komplicerede moderne køretøjskonstruktioner nødvendiggør i ganske særlig grad undersøgelse af vognene over grav eller på lift under anvendelse af tekniske hjælpemidler. Politiets landevejskontrol er vel i de senere år udbygget, men giver ikke mulighed for den grundige undersøgelse af f. eks. styretøj og bremses, som er nødvendig i færdselssikkerhedens interesse.

4. Før i tiden afholdtes syn på gaden i al slags vejr og uden anvendelse af særlige tekniske hjælpemidler. Kontrollen var derfor ikke effektiv, hvilket mange eksempler desværre vidner om. Det har også givet anledning til klager fra publikum, at syn har måttet indstilles i dårligt vejr, og i en del tilfælde har publikum ligeledes klaget over, at undersøgelsen ikke har været tilstrækkelig effektiv, hvilket den ikke har kunnet være under de hidtidige dårlige synsforhold.

For at råde bod på disse uheldige forhold har justitsministeriet i de senere år indgået en række lejemål. I de fleste tilfælde er der dog kun tale om nødløsninger bestående i lejemål vedrørende garager, servicestationer o. lign., der kun kan benyttes på bestemte tider, ligesom der ikke er mulighed for montering af teknisk udstyr eller for opvarmning.

5. Direktoratet for Arbejdstilsynet har tilkendegivet, at bilinspektionen henhører under lov om almindelig arbejderbeskyttelse, jfr. vedlagte kopi af direktoratets skrivelse af 24. juli 1963, hvilket indebærer, at et flertal af synsstederne ikke er i lovlig stand.

6. Trods synsstedernes ujævne kvalitet påvises der alle steder et meget stort antal fejl ved køretøjerne. Statistik over de påviste mangler findes kun for så vidt angår periodiske syn af over 5 år gamle last- og varemotorvogne, men efter bilinspektionens erfaringer er tallene ikke væsentlig forskellige for registreringssynenes vedkommende. For last- og varevognenes vedkommende var i 1967 26 pct. af køretøjerne behæftet med fejl ved styretøjet og 38 pct. med bremsefejl. Kun ca. 30 pct. af køretøjerne var uden mangler, og i ca. 17 pct. af tilfældene betegnedes manglerne som grove.

7. For at imødekomme kravene om mere effektive syn har justitsministeriet allerede for flere år siden foretaget en planlægning på dette område, jfr. finansudvalgets aktstykker nr. 410 og 684 i folketingsåret 1963-64 samt aktstykke nr. 26 i folketingsåret 1965-66 og bemærkningerne på de senere bevillingslove. Programmet er omtalt i justitsministeriets bidrag til de 3-årige budgetter, og planerne er revideret løbende, jfr. nedenfor.